

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník VI

Paříž, vánoce 1975

Číslo 6

A D V E N T N Í

V okamžiku, kdy jsou psány tyto řádky, jsou pařížské vánoce přede dveřmi a hlásí se formou vmlouvavých, neodbytných reklam, které nás obtěžují svou přítomností na každém kroku: v pasážích, ve výlohách obchodů, v dlouhých tunelech metra, v televizi, rozhlasu a tisku. Všechno by se to přitom dalo shrnout do jedné jediné věty: "Využijte příležitosti a překvapte vaše drahé dárkem ..."

Mnohem důležitější je ovšem druhá polovina věty, ta nevyslovená, samozřejmě:

"... který koupíte nejlépe u nás - a my na tom rádi vyděláme!"

Ani stopy po atmosféře adventu, jak nám utkvěl v paměti i se svou typickou syrovou prosincovou tmou časného jitra, kterým jsme kráčeli na roráty do studeného kostela.

Ani stopy po rorátních zpěvech, plných naděje v příchod Spravedlivého.

Nikde nevidět ani mrazivé jíní ze sraženého dechu, věštícího sních jako advent vánoce. Nemusíme se ani vyhýbat v pološeru matně se blyštícím kalužím, pokrytým tenoučkým škrálopem ledu.

Nikde nevidět ani snahu po vyrovnání hrbolů na cestě, u jejíhož okraje by mělo nedočkavě očekávat společenství věřících přicházejícího vládce.

Žádné prolínání vánoc a adventu při nácvičku koled pro půlnoční nebo jitřní.

Zbývají jen ty více či méně drahé dárky - a často je tomu tak i v křesťanských rodinách! Necháváme se příliš strhnout nahrážkami, snáze nalezitelnými, ale bez obsahu. I my myslíme spíše na překvapení nebo dokonce oslnění dárkem někoho, kdo nemá vidět to prázdno, které je za nimi. Prázdno na místě, kde by měli být lidé, při nejmenším dva-tři, jako v Betlémě, na začátku, než přišli další ...

Zatímco Bůh sestupuje mezi nás s prázdnými rukama, jakoby se obával přinést dary, které by mohly odvrátit naši pozornost od něho, od dárce, zvykají si i ti, kdo se k němu hlásí, poslat dárek - aby se nemuseli obtěžovat osobně.

Nedávno si mi někdo postěžoval, že jeho drazí mu dali už předem na vědomí, že sami nebudou moci přijít, ale že určitě pošlou pohlednici ...

Jsem zcela zajedno s reakcí dotyčné osoby: "jestli se jedná o přání šťastných a veselých ... a mnoha úspěchů ... - to vše v pěti řádcích, s vynaložením dvou franků a desíti minut všeho všudy, pak se opravdu nemusíte vůbec obtěžovat! Mohu vás ujistit už dopředu, že nebudou ani šťastné ani veselé, o úspěších v Novém roce už ani nemluvě. Ten bude totiž naplněn stejnou mizérií, jako ten předešlý, natolik už tenhle svět známe ..."

Kdyby místo Kristova příchodu spadla s nebe nikoliv krásná pohlednice, ale celá

tlustá a zlatým písmem psaná kniha moudrosti, mohli bychom se z ní jakožto z dárku jistě radovat, ale křesťanství a všechno, co se na ně váže, by nebylo mohlo nikdy vzniknout. Mohli bychom být nadšeni, ale nebyli bychom křesťané, 'Kristovci', nýbrž nanejvýš 'knihovci' nebo 'mudřané'.

Skutečnost je taková, že Bůh poslal Někoho a nikoliv něco, například kus papíru. Vyšel nám osobně vstříc a jestliže chceme být křesťany, to jest odvolávat se právě na tento jeho čin a snažit se ho napodobit, jako bytosti, stvořené k jeho obrazu, nemůžeme se schovávat před svými bližními ani za kus papíru ani za jiným předmětem, ikdyby to byl dárek opravdu cenný.

Vánoce jsou svátky sblížení Boha s lidmi a nejkrásnější z křesťanských zvyků, na které je náš národ tak bohatý, vždy dobře vystihly tento fakt, ať už jsou to výtvořky křesťanské kultury jako takové, nebo přejaté staré pohanské zvyky, přizpůsobené potřebám našeho náboženství. Všechny ukazují a vykazují hluboké pochopení smyslu vánoc, který se dá shrnout zkráceně do jediného slova:

SBLÍŽENÍ.

Že sblížení s Bohem není možné bez sblížení mezi lidmi navzájem, to nám nejlépe ukazuje evangelista Jan; nikdo nemůže vyjít Bohu vstříc sám. I králové byli tři, a než přišli do Betléma, museli se nejdříve někde a nějak setkat mezi sebou navzájem, museli nejdříve vyjít vstříc jeden druhému.

Opravdová křesťanská radost se ani nemůže zrodit jinde, než "cestou" jednoho člověka ke druhému. Falešnost a prázdnota křesťanského vánočního folklóru bez této pravé podstaty vánoc je ostatně zřejmá sama o sobě. Naopak ale tam, kde je pravá vánoční radost, tam, kde existují opravdové vánoce, tam mluví každé gesto i toho nejprostodušnějšího folklóru. Tam je na místě i ona atmosféra Adventu a Vánoc, které nám v cizině tolik scházejí. Nezapomínejme na to hlavní - a pak se nám může občas mimo očekávání alespoň na chvíli znovu zjevit i ta stará a skoro zapomenutá krása českých vánoc se všemi zvyky, koledami a celou atmosférou okolo. Potom také můžeme bez pokrytectví poslat onu banální a skoro obligátní vánoční pohlednici, která jen znovu potvrdí existenci vztahů mezi přáteli. Pak je i dárek - koupený za drahé peníze nebo jen za pár franků - výrazem vzájemné lásky a jeho řeč je pak skutečně výmluvná a plná smyslu, a nikoliv pokusem vytvořit si alibi. Jedině potom můžeme hledat prostředek, jak překvapit. Ve skutečnosti ale takový dárek nikdy tak docela nepřekvapí: bylo by naopak překvapením, kdyby si láska nedovedla najít výraz, mluvu, způsob, jakým se projevit.

A právě dárky, které příliš nepřekvapí, bývají často ty nejkrásnější.

Aby takový byl Váš vánoční dárek, kterým Vás překvapí Vaši drazí, a abyste i Vy jen takové dárky rozdělovali a aby jich bylo v obou směrech moc, moc hodně
to Vám všem o letošních vánocích přeje

Váš otec Petr

VELEHRAD St Martin in Gsies /v severní Itálii, blízko Rakouské hranice/
informuje:

- o duchovních cvičeních v příštím roce: - září pro dospělé
- prosinec pro mladé /spojeno s
rekreací na lyžích/
- o třech letních prázdninových turnusech pro děti od 9 let v době
od 29. 6. do 21. 8., vždy tři týdny každý turnus
- o mnoha dalších akcích v českém jazykovém prostředí v krásné alpské
krajině a za více než přijatelné ceny.

Pro podrobnější informace se obraťte na naši Českou katolickou misii!

KŘEŠŤANSKÁ

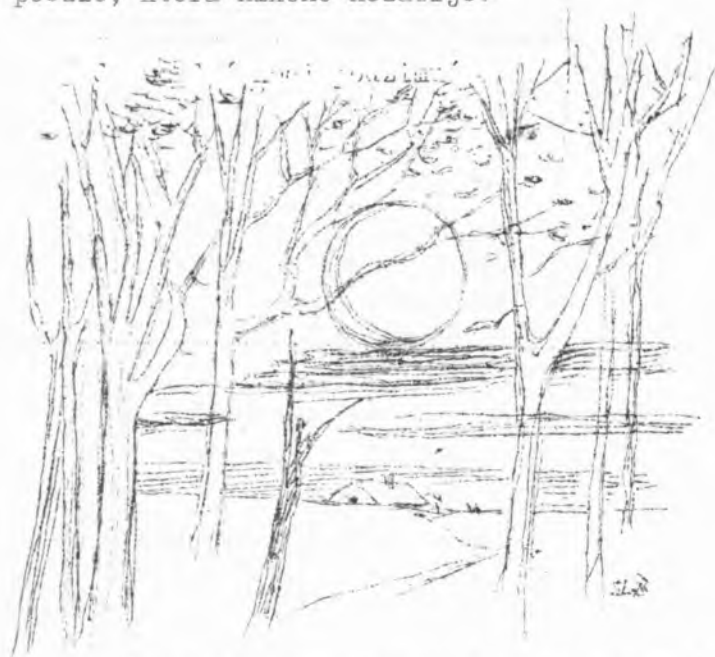
AKADEMIE v Římě upozorňuje na své novější publikace:

- Nedělní a sváteční misálek podle nového tříročního liturgického cyklu
v definitivním pokoncilním znění /40,-ff/
- R. Guardini, Matka Páně /6,-ff/
- Ch. Brown, Levou nohou /6,-ff/
- T. Merton, Žádný člověk není ostrov, další z řady knih hluboce duchovního
autora, mnicha trapisty /14,-ff/
- dvě brožury v ceně pouhých 2,-ff každá, o Turínském plátně a
o Svědcích Jehovových

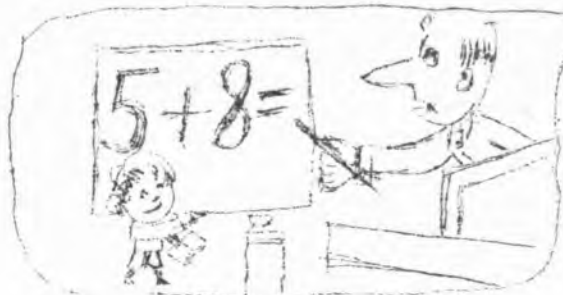
Tyto a mnohé další knihy jsou k dispozici všem zájemcům v naší misii a čas od
času také po naší mši svaté v St Germain d'Auxerrois, jako tomu bylo po poslední
mši sv. v letošním roce dne 20. prosince.

A uprostřed toho také ... trocha poézie, která nikoho nezabije:

Do pozdní noci podzimní
z kotlin se mlhy valí
okolo luny do tmy
a dolem stíny spěchají
do pozdní noci podzimní
Strach voda podemílá
laviny vin do ní padají
po splavu pádí v dál
do pozdní noci podzimní
dům mágů veřej otevírá
v samotách temných polí
Neboj se koho potkáš duše bílá
za pozdní noci podzimní

/Ze sbírky "Spirituální strom", V.B./

Více se mi toho na tabuli už nevešlo,
pane učiteli!

Svatý Edmund Kampián píše v létě 1573 z Prahy do Brna:

"... A jak bych jen mohl zůstat netečný při vzpomínce na dům a tolik drahých přátel, kteří v něm žijí v horlivosti a zápalu, který přinesl na zem Ježíš Kristus. Jak bych mohl zapomenout na tamější rozhovory, které tímto zápallem naplňovaly mysl i srdce všech? Ó, jak krásný byl můj život s Vámi, jak drahé je mi Vaše přátelství! ..."

Podobných dopisů se zachovalo několik. Zdá se, že už tehdy byla brněnská rezidence jezuitů ovládána duchem, kterého ztělesňovala později postava patera Martina Středy v době úspěšné obrany Brna proti Švédům a jejich vojevůdci Thorstensonovi. Brněnského domu si vážili v celé zemi, jak o tom svědčí i archivy pražské koleje, jejíž rektor Edmunda nabádal, aby se svými brněnskými spolu-studenty udržoval živý styk, a to i za cenu jistého zaneprázdnění.

/Z přednášky dne 6. prosince po české mši svaté u sv. Germána d'Auxerois o anglickém mučedníkovi Edmondu Kampiánovi/

N Á Š P R O G R A M :

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci, tj.

3. ledna	
17. ledna	- vždy v 17.30 hod v kostele St Germain
7. února	d'Auxerrois, 2, Place du Louvre, Paris 1 ^e .
21. února	Od 17.00 hod příležitost ke sv. zpovědi česky.

Společenský a kulturní program /po mši sv. ve farním sále/:

3. ledna	- Univ. prof. A. Šnejdárek, franc.-čs styky do r. 1918
17. ledna	- Univ. prof. A. Šnejdárek, " " " 1918 - 1938
7. února	- Pan architekt Šváb, Peru - Bolivie, přednáška s diapozitivy

Na "Oběžník" nám přispěli

M.M. Kinský, Kudela, Rudolský, Veysytl a nejmenovaný dárce - všem srdečné
 M.me Kučerová, Dobiášová Pán Bůh zaplať!

Česká katolická misie má konečně své konto, které vřele doporučujeme
 Vaší pozornosti:

Mission catholique tchèque région Paris, C.C.P. n: 2013863 M Paris

Vaše příspěvky se neztratí - na konci každého období Vám "Oběžník" předloží přesné vyúčtování.

V rámci zlepšení služby našim zákazníkům připravujeme zmenšení formátu a zkvalitnění tisku tím, že přejdeme na offset. Režie bude přibližně stejná, vzhledově to však našemu informačnímu listu prospěje. Pro rozjezd budeme ovšem muset jednou provždy koupit materiál v ceně asi 300 - 400,-franků /dvě hlavice pro české psaní na elektrickém psacím stroji, matrice a drobné nářadí/. Počítáme i nadále s Vaší velkorysou podporou!

"Oběžník - Circulaire" - novembre/décembre 1975, Bulletin de la Mission Catholique tchèque. Périodique paraissant 6 fois par an /Abonnement 10,-ff/

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, Mission Catholique Tchèque,

35, rue de Sèvres, 75006 P a r i s, tél. 548-25-26